

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2016/2072 AL COMISIEI**din 22 septembrie 2016****privind activitățile de verificare și acreditarea verificatorilor în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (5) și articolul 16 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Articolul 15 alineatul (5) și articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/757 prevăd adoptarea de către Comisie a unor acte delegate al căror obiectiv este stabilirea unor norme suplimentare aplicabile activităților de verificare și metodelor pentru acreditarea verificatorilor. Întrucât aceste activități și metode sunt strâns legate, ambele temeuri juridice sunt utilizate în prezentul regulament.
- (2) Punerea în aplicare a articolului 15 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2015/757 necesită un cadru general de norme care să asigure că evaluarea planurilor de monitorizare și verificarea rapoartelor privind emisiile stabilite în conformitate cu regulamentul respectiv sunt efectuate în mod armonizat de către verficatorii care posedă competențele tehnice necesare pentru îndeplinirea, în mod independent și imparțial, a sarcinilor care le-au fost încredințate.
- (3) La punerea în aplicare a articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/757, este necesar să se asigure sinergia dintre cadrul cuprinzător de acreditare prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și caracteristicile specifice ale activităților de verificare și de acreditare care se aplică emisiilor de CO₂ generate de sectorul transportului maritim. În conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/757, Regulamentul (CE) nr. 765/2008 trebuie să se aplice acelor aspecte ale acreditării verficatorilor care nu sunt abordate în Regulamentul (UE) 2015/757.
- (4) Pentru a se garanta soliditatea și fiabilitatea datelor raportate, este necesar să se asigure faptul că verificarea este efectuată de către verficatori independenți și competenți. Sistemul de verificare și de acreditare ar trebui să evite dublarea inutilă a procedurilor și a organizațiilor care au fost instituite în temeiul altor instrumente juridice ale Uniunii, întrucât acest lucru ar împovăra excesiv statele membre sau operatorii economici. Prin urmare, este oportun să se fructifice cele mai bune practici care rezultă din aplicarea standardelor armonizate adoptate de Comitetul European pentru Standardizare pe baza unui mandat emis de Comisie în conformitate cu Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ (precum cele privind cerințele aplicabile organismelor care furnizează validări și verificări ale gazelor cu efect de seră, în vederea acreditării sau a altor forme de recunoaștere, precum și cele privind cerințele generale aplicabile organismelor de acreditare care acreditează organisme de evaluare a conformității, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*), documentul EA-6/03 și alte documente tehnice elaborate de Cooperarea Europeană pentru Acreditare.
- (5) Responsabilitățile și activitățile verficatorilor ar trebui să fie prevăzute în mod clar de norme armonizate pentru evaluarea planurilor de monitorizare, verificarea rapoartelor privind emisiile și eliberarea documentelor de conformitate.

⁽¹⁾ JO L 123, 19.5.2015, p. 55.⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).⁽³⁾ Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unui procedeu de informare în domeniul standardelor și normelor tehnice, precum și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 204, 21.7.1998, p. 37).

- (6) Atunci când evaluează un plan de monitorizare, verficatorii ar trebui să desfășoare o serie de activități menite să evalueze caracterul complet, relevant și conform al informațiilor prezentate de societatea în cauză în ceea ce privește procesul de monitorizare și de raportare aferent navei, pentru a putea concluziona dacă planul este în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757.
- (7) În temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1927 al Comisiei ⁽¹⁾, atunci când prezintă planul de monitorizare al navei, societățile pot face referire la informații despre procedurile și controalele existente aferente navei, astfel cum sunt reglementate de standardele armonizate în materie de calitate, de mediu și de gestionare a energiei (cum ar fi standardele EN ISO 9001:2015, EN ISO 14001:2015, EN ISO 50001:2011) sau de Codul Internațional de Management al Siguranței ⁽²⁾ sau de planul de gestionare a eficienței energetice a navelor ⁽³⁾. Pentru a asigura o abordare simplificată, verficatorii ar trebui să poată să țină seama de aceste informații în măsura în care ele sunt relevante pentru monitorizarea și raportarea datelor în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 și al prezentului regulament.
- (8) Punerea la dispoziție a documentelor și schimbul de informații relevante între societăți și verficatori sunt esențiale pentru toate aspectele procesului de verificare, în special pentru evaluarea planului de monitorizare, evaluarea riscurilor și verificarea raportului privind emisiile. Trebuie stabilit un set de cerințe armonizate menite să reglementeze furnizarea de informații și de documente care trebuie puse la dispoziția verficatorului înainte ca acesta să își înceapă activitățile de verificare și la alte momente pe parcursul verificării.
- (9) Verficatorul ar trebui să adopte o abordare bazată pe riscuri atunci când verifică raportul privind emisiile, în conformitate cu articolul 15 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2015/757. Analizarea probabilității ca datele raportate să conțină potențiale inexactități semnificative constituie o parte esențială a procesului de verificare și determină modul în care verficatorul ar trebui să își desfășoare activitățile de verificare.
- (10) Fiecare componentă a procesului de verificare a rapoartelor privind emisiile, inclusiv vizitele la fața locului, este strâns legată de rezultatul analizei riscurilor de inexactități. Verficatorul ar trebui să aibă obligația de a adapta una sau mai multe activități de verificare, în funcție de constatările și de informațiile obținute pe parcursul procesului de verificare, pentru a îndeplini cerințele privind oferirea unei asigurări rezonabile.
- (11) Pentru a asigura coerența și comparabilitatea, în timp, a datelor monitorizate, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/757, planul de monitorizare care a fost evaluat și considerat satisfăcător ar trebui să reprezinte punctul de referință pentru verficator atunci când acesta evaluează raportul privind emisiile unei nave. Verficatorul ar trebui să determine dacă planul și procedurile necesare au fost puse în aplicare în mod corect. Acesta notifică societății orice neregularitate sau inexactitate identificată. Verficatorul raportează inexactitățile sau neregularitățile nerectificate care generează erori semnificative într-un raport de verificare în care declară că raportul privind emisiile nu este în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757 și cu prezentul regulament.
- (12) Toate activitățile din cadrul procesului de verificare a raportului privind emisiile sunt interconectate și ar trebui să se finalizeze prin emiterea unui raport de verificare care să conțină o declarație a rezultatului verificării. Nivelul de asigurare ar trebui să se raporteze la profunzimea și la gradul de detaliu al activităților de verificare, precum și la modul în care este formulată declarația de verificare. Existența unor cerințe armonizate pentru realizarea activităților de verificare și a rapoartelor de verificare ar garanta faptul că toți verficatorii aplică aceleași standarde.
- (13) Activitățile de verificare, inclusiv evaluarea planurilor de monitorizare și verificarea rapoartelor privind emisiile, ar trebui să fie efectuate de către verficatori și de membri ai personalului competenți. Pentru a se asigura că membrii personalului în cauză dispun de competențele necesare pentru a îndeplini sarcinile care le-au fost încredințate, verficatorii ar trebui să instituie și să perfecționeze permanent procesele interne. Criteriile necesare pentru a determina competența verficatorilor ar trebui să fie identice în toate statele membre. De asemenea, acestea ar trebui să fie verificabile, obiective și transparente.
- (14) Pentru a promova un nivel înalt de calitate a activităților de verificare, ar trebui să se stabilească norme armonizate prin care să se determine dacă un verficator este competent, independent și imparțial – și deci calificat – să desfășoare activitățile respective.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927 al Comisiei din 4 noiembrie 2016 de stabilire a formularelor pentru planurile de monitorizare, rapoartele privind emisiile și documentele de conformitate, în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim (JO L 299, 5.11.2016, p. 1).

⁽²⁾ Adoptat de Organizația Maritimă Internațională (OMI) prin Rezoluția A.741 (18).

⁽³⁾ Regulamentul 22 MARPOL, anexa VI.

- (15) Este necesar să se instituie un cadru general de norme privind acreditarea entităților juridice pentru a se asigura că verificatorii au competențele tehnice necesare pentru a îndeplini sarcinile care le sunt încredințate în mod independent, imparțial și în conformitate cu cerințele și principiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757, în Regulamentul (CE) nr. 765/2008 și în prezentul regulament.
- (16) În conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/757, articolele 4-12 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 ar trebui să se aplice principiilor generale și cerințelor impuse organismelor naționale de acreditare.
- (17) În conformitate cu practica obișnuită a Comisiei, ce constă în consultarea unor experți pe parcursul etapei pregătitoare a proiectelor de acte delegate, a fost înființat, sub egida Forumului european pentru un transport naval sustenabil (ESSF), un „subgrup responsabil cu verificarea și acreditarea în cadrul MRV în transportul maritim”, reunind experți din statele membre și din sectorul maritim, precum și alte organizații relevante, inclusiv societatea civilă. Subgrupul a recomandat includerea unei serii de elemente în domeniul de aplicare al prezentului regulament. La 28 iunie 2016, plenul ESSF a aprobat proiectul de recomandări referitoare la aceste aspecte,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește dispoziții privind evaluarea planurilor de monitorizare și verificarea rapoartelor privind emisiile. Acesta prevede, de asemenea, cerințe în materie de competențe și proceduri.

Prezentul regulament stabilește norme privind acreditarea și supravegherea verificatorilor de către organismele naționale de acreditare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „acreditare” înseamnă atestarea de către un organism național de acreditare a faptului că un verficator îndeplinește cerințele prevăzute de standardele armonizate, în înțelesul articolului 2 punctul 9 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, și cerințele prezentului regulament și că astfel este calificat să desfășoare activități de verificare în temeiul capitolului II;
2. „neregularitate” înseamnă una dintre următoarele situații:
 - (a) în scopul evaluării unui plan de monitorizare, planul nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 6 și 7 din Regulamentul (UE) 2015/757 și nici cerințele prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927;
 - (b) în scopul verificării unui raport privind emisiile, emisiile de CO₂ și alte informații pertinente nu sunt raportate în conformitate cu metodologia de monitorizare descrisă în planul de monitorizare pe care un verficator acreditat l-a evaluat și l-a considerat satisfăcător;
 - (c) în scopul acreditării, orice acțiune sau omisiune a verficatorului care contravine cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757 și în prezentul regulament;
3. „asigurare rezonabilă” înseamnă un nivel de asigurare ridicat, dar nu absolut, exprimat pozitiv în declarația de verificare, cu privire la prezența sau absența unor inexactități semnificative în raportul privind emisiile care face obiectul verificării;
4. „prag de semnificație” înseamnă pragul cantitativ sau punctul critic peste care verficatorul consideră inexactitățile, luate separat sau cumulate, ca fiind semnificative;
5. „risc inherent” înseamnă probabilitatea ca un parametru din raportul privind emisiile să conțină inexactități care, considerate separat sau cumulate, ar putea fi semnificative, independent de efectul oricărei activități de control corelate;

6. „risc de control” înseamnă probabilitatea ca un parametru din raportul privind emisiile să conțină inexactități care, considerate separat sau cumulate cu alte inexactități, ar putea fi semnificative și nu vor fi preîntâmpinate sau identificate și rectificate la timp de către sistemul de control;
7. „risc de nedetectare” înseamnă riscul ca verficatorul să nu detecteze o inexactitate semnificativă;
8. „risc de verificare” înseamnă riscul (o funcție a riscului inerent, a riscului de control și a riscului de nedetectare) ca verficatorul să emită un aviz necorespunzător asupra verificării în timp ce raportul privind emisiile conține inexactități semnificative;
9. „inexactitate” înseamnă o omisiune, o declarație inexactă sau o eroare conținută în datele raportate, cu excepția incertitudinii admisibile în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 și luând în considerare orientările elaborate de Comisie pe această temă;
10. „inexactitate semnificativă” înseamnă o inexactitate care, în opinia verficatorului, considerată separat sau cumulată cu alte inexactități, depășește pragul de semnificație sau care ar putea avea un impact asupra emisiilor totale raportate sau asupra altor informații relevante;
11. „la fața locului” înseamnă, în scopul evaluării planului de monitorizare sau al verificării raportului privind emisiile unei nave, locul în care este definit și gestionat procesul de monitorizare, inclusiv locurile în care sunt controlate și stocate datele și informațiile relevante;
12. „documentație internă de verificare” înseamnă toate documentele interne întocmite de către un verficator pentru a aduce dovezi și justificări în sprijinul activităților desfășurate pentru a evalua planul de monitorizare sau pentru a verifica raportul privind emisiile în temeiul prezentului regulament;
13. „auditor în cadrul MRV în transportul maritim” înseamnă un membru al unei echipe de verificare responsabil cu evaluarea unui plan de monitorizare sau cu verificarea unui raport privind emisiile;
14. „examinator independent” înseamnă o persoană desemnată în mod special de către verficator pentru a desfășura activități de examinare internă, care aparține aceleiași entități, însă nu a efectuat niciuna dintre activitățile de verificare ce fac obiectul evaluării;
15. „expert tehnic” înseamnă o persoană care pune la dispoziție, într-un domeniu specific, cunoștințe detaliate și competența necesară pentru executarea activităților de verificare în scopul capitolului II și a activităților de acreditare în scopul capitolelor IV și V;
16. „evaluator” înseamnă o persoană desemnată de către un organism național de acreditare să efectueze, în mod individual sau ca membru al unei echipe, evaluarea unui verficator în temeiul prezentului regulament;
17. „evaluator principal” înseamnă un evaluator căruia îi revine responsabilitatea globală de evaluare a unui verficator în temeiul prezentului regulament.

Articolul 3

Prezumția de conformitate

Se presupune că un verficator care demonstrează că îndeplinește criteriile prevăzute de standardele armonizate relevante, în înțelesul articolului 2 alineatul (9) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, sau de anumite părți ale acestor standarde ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* respectă cerințele stabilite în capitolele II și III din prezentul regulament în măsura în care respectivele cerințe sunt reglementate de standardele armonizate aplicabile.

CAPITOLUL II

ACTIVITĂȚI DE VERIFICARE

SECȚIUNEA 1

Evaluarea planurilor de monitorizare

Articolul 4

Informații pe care trebuie să le furnizeze societățile

(1) Societățile îi prezintă verficatorului planul de monitorizare al navei, utilizând un model care corespunde modelului prevăzut în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927. În cazul în care planul de monitorizare este redactat într-o altă limbă decât limba engleză, societățile furnizează o traducere în limba engleză.

- (2) Înainte de a începe să evalueze planul de monitorizare, societatea comunică, de asemenea, verficatorului cel puțin următoarele informații:
- (a) documentele relevante sau descrierea instalațiilor navei, inclusiv certificatele surselor de emisii, debitmetrele utilizate (dacă este cazul), procedurile și procesele sau diagramele pregătite și păstrate în afara planului, după caz, la care se face trimitere în plan;
 - (b) în eventualitatea unor modificări aduse sistemului de monitorizare și de raportare, astfel cum sunt menționate la articolul 7 alineatul (2) literele (c) și (d) din Regulamentul (UE) 2015/757, versiunile actualizate relevante sau noi documente care să permită o evaluare a planului modificat.
- (3) La cerere, societatea furnizează orice altă informație considerată relevantă pentru a-i permite verficatorului să evalueze planul respectiv.

Articolul 5

Evaluarea planurilor de monitorizare

- (1) Atunci când evaluează planul de monitorizare, verficatorul se asigură că informațiile furnizate în planul de monitorizare sunt complete, exacte, relevante și conforme cu Regulamentul (UE) 2015/757.
- (2) Verficatorul trebuie să întreprindă cel puțin următoarele acțiuni:
- (a) să se asigure că societatea a utilizat modelul adecvat de plan de monitorizare și că a furnizat informațiile pentru toate elementele obligatorii menționate în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927;
 - (b) să verifice dacă informațiile cuprinse în planul de monitorizare descriu în mod exact și complet sursele de emisii și echipamentele de măsurare instalate la bordul navei, precum și sistemele și procedurile instituite pentru monitorizarea și raportarea informațiilor relevante în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757;
 - (c) să se asigure că au fost prevăzute măsuri adecvate de monitorizare pentru cazul în care nava dorește să beneficieze de derogarea de la obligația de monitorizare, „per călătorie”, a consumului de combustibil și a emisiilor de CO₂ în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/757;
 - (d) dacă este cazul, să verifice dacă informațiile furnizate de către societate cu privire la elementele, procedurile sau controalele care sunt puse în aplicare în cadrul sistemelor existente de gestionare a navei sau care sunt reglementate de standardele armonizate în materie de calitate, de mediu sau de gestionare sunt utile pentru monitorizarea și comunicarea emisiilor de CO₂ și a altor informații relevante în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 și al Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1928 al Comisiei ⁽¹⁾.
- (3) În scopul evaluării planului de monitorizare, verficatorul poate să recurgă la o anchetă, la examinarea documentelor, la formularea de observații și la orice altă tehnică de audit pe care o consideră adecvată.

Articolul 6

Vizite la fața locului

- (1) Verficatorul efectuează vizite la fața locului pentru a dobândi un nivel suficient de înțelegere a procedurilor descrise în planul de monitorizare și pentru a valida exactitatea informațiilor cuprinse în acesta.
- (2) Verficatorul stabilește locul sau locurile ce urmează să fie vizitate după luarea în considerare a locului în care este stocată masa critică a datelor relevante, inclusiv copiile în format electronic sau pe suport de hârtie ale documentelor ale căror originale sunt păstrate la bordul navei, precum și a locului în care se desfășoară activități referitoare la fluxul datelor.
- (3) De asemenea, verficatorul stabilește activitățile care trebuie să fie desfășurate și timpul necesar pentru vizita la fața locului.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1928 al Comisiei din 4 noiembrie 2016 privind determinarea încărcăturii transportate de alte categorii de nave decât navele de pasageri, navele ro-ro și navele container, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim (JO L 299, 5.11.2016, p. 22).

- (4) Prin derogare de la alineatul (1), verficatorul poate renunța la o vizită la fața locului în cazul în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții:
- (a) verficatorul are un nivel suficient de înțelegere a sistemelor de monitorizare și de raportare ale navei, inclusiv a existenței, a punerii în aplicare și a utilizării efective a acestor sisteme de către societate;
 - (b) natura și gradul de complexitate ale sistemului de monitorizare și de raportare al navei sunt de așa natură încât exclud necesitatea unei vizite la fața locului;
 - (c) capacitatea verficatorului de a obține și de a evalua de la distanță toate informațiile necesare.
- (5) În cazul în care verficatorul renunță la o vizită la fața locului în temeiul alineatului (4), acesta furnizează, în documentația internă de verificare, o justificare cu privire la decizia sa de a nu efectua respectiva vizită.

Articolul 7

Abordarea neregularităților din planul de monitorizare

- (1) În cazul în care verficatorul identifică neregularități pe parcursul evaluării planului de monitorizare, acesta informează societatea, fără întârzieri nejustificate, propunând un termen până la care trebuie să se efectueze rectificările necesare.
- (2) Societatea corectează toate neregularitățile semnalate de către verficator și îi prezintă acestuia un plan de monitorizare revizuit conform calendarului convenit, pentru a-i permite verficatorului să reevalueze planul înainte de începutul perioadei de raportare.
- (3) Verficatorul înregistrează în documentația internă de verificare, cu mențiunea „rectificate”, toate neregularitățile care au fost corectate în cursul evaluării planului de monitorizare.

Articolul 8

Examinarea independentă a evaluării planului de monitorizare

- (1) Echipa de verificare prezintă documentația internă de verificare și proiectul de concluzii desprinse din evaluarea planului unui examinator independent desemnat, fără întârziere și înainte de a le comunica societății.
- (2) Examinatorul independent se asigură că planul de monitorizare a fost evaluat în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și că s-a dat dovadă de atenția și discernământul profesionale cuvenite.
- (3) Examinarea independentă vizează întregul proces de evaluare descris în prezenta secțiune și consemnat în documentația internă de verificare.
- (4) Verficatorul include rezultatele examinării independente în documentația internă de verificare.

Articolul 9

Concluziile verficatorului cu privire la evaluarea planului de monitorizare

Pe baza informațiilor colectate în timpul evaluării planului de monitorizare, verficatorul informează societatea, în scris, fără întârziere, cu privire la concluziile la care a ajuns și precizează dacă planul de monitorizare:

- (a) este evaluat și considerat conform cu Regulamentul (UE) 2015/757;
- (b) conține neregularități din cauza cărora nu este conform cu Regulamentul (UE) 2015/757.

SECȚIUNEA 2

Verificarea rapoartelor privind emisiile

Articolul 10

Informații pe care trebuie să le furnizeze societățile

- (1) Înainte de a începe să verifice rapoartele privind emisiile, societățile îi comunică verficatorului următoarele informații:
- (a) o listă a călătoriilor efectuate de nava în cauză pe parcursul perioadei de raportare în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) 2015/757;

- (b) o copie a raportului privind emisiile din anul precedent, după caz, dacă verificatorul nu a efectuat verificarea pentru respectivul raport;
 - (c) o copie a planului sau a planurilor de monitorizare aplicate, însoțite de dovezi în sprijinul concluziilor la care s-a ajuns în urma evaluării efectuate de către un verificator acreditat, după caz.
- (2) De îndată ce verificatorul a identificat secțiunea (secțiunile) specifică (specifice) sau documentul (documentele) care sunt considerate relevante în scopul verificării, societățile furnizează, de asemenea, următoarele informații:
- (a) copii ale jurnalului de bord oficial și ale registrului oficial de combustibil ale navei (dacă sunt documente distincte);
 - (b) copii ale documentelor referitoare la buncheraj;
 - (c) copii ale documentelor care conțin informații privind numărul de pasageri și cantitatea de marfă transportată, distanța parcursă și timpul petrecut pe mare în ceea ce privește călătoriile efectuate de navă în cursul perioadei de raportare.
- (3) În plus, și dacă este cazul pe baza metodei de monitorizare aplicate, verificatorii pot solicita societății să furnizeze:
- (a) o imagine de ansamblu a arhitecturii informatice din care să reiasă fluxul de date pentru nava în cauză;
 - (b) elemente de probă referitoare la întreținerea și exactitatea/incertitudinea echipamentelor de măsurare/debitmetrelor (de exemplu, certificate de etalonare);
 - (c) un extras al datelor de activitate privind consumul de combustibil măsurate de debitmetre;
 - (d) copii ale elementelor de probă referitoare la citirea nivelului combustibilului din tancuri;
 - (e) un extras al datelor de activitate măsurate de sistemele de măsurare directă a emisiilor;
 - (f) orice altă informație utilă pentru verificarea raportului privind emisiile.
- (4) În cazul schimbării societății, societățile vizate dau dovadă de diligența necesară pentru a pune la dispoziția verificatorului documentele justificative sus-menționate sau informații legate de călătoriile efectuate sub răspunderea lor.
- (5) Societățile păstrează informațiile sus-menționate pe durata stabilită în Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave (Convenția MARPOL) și în Convenția internațională din 1988 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (Convenția SOLAS). În așteptarea eliberării documentului de conformitate, în concordanță cu articolul 17 din Regulamentul (UE) 2015/757, verificatorul poate solicita oricare dintre informațiile menționate la alineatele (1), (2) și (3).

Articolul 11

Evaluarea riscurilor care trebuie efectuată de către verificatori

- (1) Pe lângă elementele menționate la articolul 15 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2015/757, verificatorul identifică și analizează toate caracteristicile următoare:
- (a) riscurile inerente;
 - (b) riscurile de control;
 - (c) riscurile de nedetectare.
- (2) Verificatorul ia în considerare domeniile în care riscul de verificare este mai mare și cel puțin următoarele elemente: datele de călătorie, consumul de combustibil, emisiile de CO₂, distanța parcursă, timpul petrecut pe mare, încărcătura transportată și agregarea datelor în raportul privind emisiile.
- (3) În momentul identificării și al analizării aspectelor menționate la alineatul (2), verificatorul ține seama de existența, integralitatea, exactitatea, coerența, transparența și relevanța informațiilor raportate.
- (4) După caz, în funcție de informațiile obținute pe parcursul verificării, verificatorul revizuește evaluarea riscurilor și modifică sau repetă activitățile de verificare necesare.

*Articolul 12***Planul de verificare**

Verificatorul întocmește un plan de verificare în concordanță cu informațiile obținute și cu riscurile identificate în timpul evaluării riscurilor. Planul de verificare include cel puțin următoarele elemente:

- (a) un program de verificare menit să descrie natura și sfera activităților de verificare, precum și perioada și modul în care urmează să se desfășoare acestea;
- (b) un plan de eșantionare a datelor menit să stabilească sfera de aplicare și metodele de eșantionare a datelor referitoare la punctele de măsurare a datelor pe care se bazează emisiile de CO₂ agregate, consumul de combustibil sau alte informații relevante din raportul privind emisiile.

*Articolul 13***Activitățile de verificare referitoare la raportul privind emisiile**

(1) Verificatorul pune în aplicare planul de verificare și, pe baza evaluării riscurilor, verifică existența efectivă și punerea în aplicare corespunzătoare a sistemelor de monitorizare și de raportare, astfel cum sunt descrise în planul de monitorizare care a fost evaluat și considerat satisfăcător.

În acest scop, verificatorul aplică cel puțin următoarele tipuri de proceduri:

- (a) anchete cu personalul relevant;
 - (b) controlul documentelor;
 - (c) proceduri de observare și de testare pe parcurs.
- (2) Dacă este cazul, verificatorul examinează dacă activitățile interne de control descrise în planul de monitorizare sunt efectiv realizate. În acest scop, el poate avea în vedere testarea, pe baza unui eșantion, a executării efective a controalelor consemnate.

*Articolul 14***Verificarea datelor raportate**

(1) Verificatorul examinează datele raportate în raportul privind emisiile cu ajutorul următoarelor elemente: testarea detaliată, inclusiv prin urmărirea datelor până la sursa lor primară; controlul încrucișat cu date care provin din surse externe, inclusiv cu datele rezultate din monitorizarea navei; reconcilierea datelor; verificarea pragurilor stabilite pentru datele corespunzătoare și efectuarea unor recalculări.

(2) În cadrul verificării datelor la care face trimitere alineatul (1), verificatorul controlează:

- (a) integralitatea surselor de emisii descrise în planul de monitorizare;
- (b) integralitatea datelor, inclusiv a celor referitoare la călătoriile despre care s-a declarat că intră sub incidența Regulamentului (UE) 2015/757;
- (c) coerența dintre datele agregate raportate și datele extrase din documentația relevantă sau din surse primare;
- (d) coerența dintre consumul agregat de combustibil și datele privind combustibilul achiziționat sau furnizat într-un alt mod navei în cauză, dacă este cazul;
- (e) fiabilitatea și exactitatea datelor.

*Articolul 15***Pragul de semnificație**

(1) În scopul verificării datelor referitoare la consumul de combustibil și la emisiile de CO₂ consemnate în raportul privind emisiile, pragul de semnificație este de 5 % din valoarea totală raportată pentru fiecare element în cursul perioadei de raportare.

(2) În scopul verificării celorlalte informații relevante consemnate în raportul privind emisiile în ceea ce privește încărcătura transportată, activitatea legată de transportul efectuat, distanța parcursă și timpul petrecut pe mare, pragul de semnificație este de 5 % din valoarea totală respectivă raportată pentru fiecare element în cursul perioadei de raportare.

Articolul 16

Vizite la fața locului

- (1) Verificatorul efectuează vizite la fața locului pentru a dobândi un nivel suficient de înțelegere a societății și a sistemului de monitorizare și de raportare al navei, astfel cum este descris în planul de monitorizare.
- (2) Verificatorul stabilește locul sau locurile ce urmează să fie vizitate pe baza rezultatelor evaluării riscurilor și după luarea în considerare a locului în care este stocată masa critică a datelor relevante, inclusiv copiile în format electronic sau pe suport de hârtie ale documentelor ale căror originale sunt păstrate la bordul navei, precum și a locului în care se desfășoară activități referitoare la fluxul datelor.
- (3) De asemenea, verificatorul stabilește activitățile care trebuie să fie desfășurate și timpul necesar pentru vizita la fața locului.
- (4) Prin derogare de la alineatul (1), verificatorul poate renunța la o vizită la fața locului dacă, în funcție de rezultatul evaluării riscurilor, este îndeplinită una dintre următoarele condiții:
 - (a) verificatorul are un nivel suficient de înțelegere a sistemelor de monitorizare și de raportare, inclusiv a existenței, a punerii în aplicare și a utilizării efective a acestor sisteme de către societate;
 - (b) natura și gradul de complexitate ale sistemului de monitorizare și de raportare al navei sunt de așa natură încât exclud necesitatea unei vizite la fața locului;
 - (c) capacitatea sa de a obține și de a evalua de la distanță toate informațiile necesare, inclusiv aplicarea corectă a metodologiei descrise în planul de monitorizare și verificarea datelor raportate în raportul privind emisiile.
- (5) În urma unei vizite la fața locului la un amplasament situat pe uscat, care îl determină pe verificator să concluzioneze că este necesară o verificare la bordul navei pentru a reduce riscul unor inexactități semnificative în raportul privind emisiile, acesta poate decide să viziteze nava.
- (6) În cazul în care verificatorul renunță la o vizită la fața locului în temeiul alineatului (4), acesta furnizează, în documentația internă de verificare, o justificare cu privire la decizia sa.

Articolul 17

Tratarea inexactităților și a neregularităților în raportul privind emisiile

- (1) În cazul în care verificatorul identifică inexactități sau neregularități pe parcursul verificării raportului privind emisiile, acesta informează societatea în acest sens, fără întârzieri nejustificate, și solicită să se efectueze rectificările relevante într-un termen rezonabil.
- (2) Verificatorul înregistrează în documentația internă de verificare, cu mențiunea „rectificate”, toate inexactitățile sau neregularitățile care au fost corectate pe parcursul verificării.
- (3) În cazul în care societatea nu rectifică inexactitățile sau neregularitățile menționate la alineatul (1), verificatorul îi cere societății să explice principalele cauze ale inexactităților sau ale neregularităților identificate, înainte de a emite raportul de verificare.
- (4) Verificatorul stabilește dacă inexactitățile neregulate, considerate separat sau cumulate cu alte neregularități, au un impact asupra emisiilor totale raportate sau asupra altor informații utile și dacă acest impact generează inexactități semnificative.
- (5) Verificatorul poate considera inexactitățile sau neregularitățile care, separat sau cumulate cu alte inexactități, nu depășesc pragul de semnificație prevăzut la articolul 15, ca inexactități semnificative în cazul în care amploarea și natura lor sau împrejurările speciale în care au apărut justifică acest lucru.

Articolul 18

Concluzia verificării raportului privind emisiile

Pentru a finaliza verificarea raportului privind emisiile, verificatorul trebuie cel puțin:

- (a) să confirme că au fost efectuate toate activitățile de verificare;
- (b) să supună datele agregate unei analize finale pentru a se asigura că acestea nu conțin inexactități semnificative;

- (c) să verifice dacă informațiile care figurează în raport îndeplinesc cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757;
- (d) înainte de emiterea raportului, să pregătească documentația internă de verificare și proiectul de raport și să le transmită examinatorului independent, în conformitate cu articolul 21;
- (e) să autorizeze o persoană care să autentifice raportul pe baza concluziilor formulate de examinatorul independent și a elementelor de probă din documentația internă de verificare, și să înștiințeze societatea în acest sens;
- (f) să informeze Comisia și statul de pavilion al navei dacă sunt îndeplinite condițiile pentru emiterea documentului de conformitate.

Articolul 19

Recomandări de îmbunătățire

- (1) Verificatorul transmite societății recomandări de îmbunătățire în ceea ce privește inexactitățile și neregularitățile care nu au fost rectificate și care nu determină inexactități semnificative.
- (2) Verificatorul poate comunica alte recomandări de îmbunătățire pe care le consideră relevante, ținând seama de rezultatul activităților de verificare.
- (3) Atunci când transmite societății recomandările respective, verificatorul rămâne imparțial față de societate, de navă și de sistemul de monitorizare și de raportare. Acesta nu își compromite propria imparțialitate oferind consultanță sau dezvoltând părți din procesul de monitorizare și de raportare în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757.

Articolul 20

Raportul de verificare

- (1) Pe baza informațiilor colectate, verificatorul prezintă societății un raport de verificare pentru fiecare raport privind emisiile care face obiectul verificării.
- (2) În raportul de verificare figurează o declarație care atestă conformitatea raportului privind emisiile sau neconformitatea sa în cazul în care acesta conține inexactități semnificative care nu au fost rectificate înainte de emiterea raportului.
- (3) În scopul alineatului (2), raportul privind emisiile este considerat satisfăcător în urma verificării numai dacă nu conține inexactități semnificative.
- (4) Raportul de verificare conține, cel puțin, următoarele elemente:
 - (a) denumirea societății și identificarea navei;
 - (b) un titlu care precizează clar faptul că este vorba de un raport de verificare;
 - (c) identitatea verificatorului;
 - (d) o trimitere la raportul privind emisiile și la perioada de raportare care face obiectul verificării;
 - (e) o trimitere la unul sau la mai multe planuri de monitorizare care au fost evaluate și considerate satisfăcătoare;
 - (f) o trimitere la standardul (standardele) de verificare utilizat(e);
 - (g) un rezumat al procedurilor aplicate de verificator, inclusiv informații cu privire la vizitele la fața locului sau la motivele pentru care s-a renunțat la acestea;
 - (h) un rezumat al modificărilor semnificative aduse planului de monitorizare și datelor de activitate în perioada de raportare, dacă este cazul;
 - (i) concluziile verificării;
 - (j) descrierea inexactităților și a neregularităților care nu au fost rectificate, inclusiv natura și amploarea lor, specificând dacă acestea au sau nu un impact semnificativ, precum și elementul (elementele) din raportul privind emisiile la care se referă, dacă este cazul;
 - (k) acolo unde este cazul, recomandări de îmbunătățire;
 - (l) data raportului de verificare și semnătura unei persoane autorizate în numele verificatorului.

Articolul 21

Examinarea independentă a raportului privind emisiile

- (1) Examinatorul independent analizează documentația internă de verificare și proiectul de raport de verificare pentru a controla dacă procesul de verificare s-a derulat în conformitate cu prezentul regulament și dacă s-au aplicat atenția și discernământul profesionale cuvenite.
- (2) Examinarea independentă vizează întregul proces de verificare descris în prezenta secțiune și consemnat în documentația internă de verificare.
- (3) După autentificarea raportului privind emisiile în conformitate cu articolul 18 litera (e), verficatorul include rezultatele examinării independente în documentația internă de verificare.

CAPITOLUL III

CERINȚE IMPUSE VERIFICATORILOR

Articolul 22

Procesul continuu de garantare a competențelor

- (1) Verficatorul stabilește, consemnează, pune în aplicare și menține un proces continuu menit să garanteze că toți membrii personalului cărora li s-au încredințat activități de verificare dispun de competențele necesare pentru a efectua sarcinile care le-au fost alocate.
- (2) În scopul procesului de garantare a competențelor menționat la alineatul (1), verficatorul stabilește, consemnează, pune în aplicare și menține următoarele elemente:
 - (a) criteriile generale de competență pentru întregul personal care desfășoară activități de verificare în conformitate cu articolul 23 alineatul (3);
 - (b) criteriile specifice de competență pentru fiecare funcție a verficatorului care desfășoară activități de verificare, în special pentru auditorul din cadrul MRV în transportul maritim, examinatorul independent și expertul tehnic în conformitate cu articolele 24, 25 și 26;
 - (c) o metodă care să asigure menținerea competențelor și evaluarea periodică a performanței întregului personal care desfășoară activități de verificare;
 - (d) un proces care să permită asigurarea unei formări continue a personalului care desfășoară activități de verificare.
- (3) Verficatorul monitorizează cu regularitate, cel puțin o dată pe an, rezultatele tuturor membrilor personalului care desfășoară activități de verificare în scopul confirmării faptului că aceștia dispun în continuare de competențele necesare.

Articolul 23

Echipele de verificare

- (1) Verficatorul reunește, pentru fiecare misiune de verificare în parte, o echipă de verificare capabilă să efectueze activitățile de verificare menționate la articolele 5-20.
- (2) Din echipa de verificare fac parte, cel puțin, un auditor din cadrul MRV în transportul maritim și, atunci când verficatorul consideră că acest lucru este oportun, în funcție de complexitatea sarcinilor care trebuie îndeplinite și de capacitatea sa de a efectua evaluarea riscurilor necesară, un număr corespunzător de auditori suplimentari din cadrul MRV în transportul maritim și/sau de experți tehnici.
- (3) Membrii echipei au o idee clară asupra rolului lor specific în procesul de verificare și sunt în măsură să comunice eficient în limba necesară pentru îndeplinirea sarcinilor lor de verificare și pentru examinarea informațiilor transmise de către societate.

Articolul 24

Cerințe de competență impuse auditorilor din cadrul MRV în transportul maritim

- (1) Auditorii din cadrul MRV în transportul maritim au competențele necesare pentru a evalua planurile de monitorizare și a verifica rapoartele privind emisiile în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757 și cu prezentul regulament.

- (2) În acest scop, auditorii din cadrul MRV trebuie cel puțin:
- (a) să cunoască Regulamentul (UE) 2015/757, prezentul regulament, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1928 și orientările relevante elaborate de către Comisie;
 - (b) să aibă cunoștințele și experiența necesare în materie de auditare a datelor și a informațiilor, inclusiv:
 - (i) metodologiile de auditare a datelor și a informațiilor, aplicarea pragului de semnificație și evaluarea relevanței inexactităților;
 - (ii) analizarea riscurilor inerente și a riscurilor de control;
 - (iii) tehnicile de eșantionare utilizate la eșantionarea datelor și la verificarea activităților de control;
 - (iv) evaluarea sistemelor de date și de informații, a sistemelor TIC, a activităților privind fluxul de date, a activităților de control, a sistemelor și procedurilor utilizate pentru activitățile de control.
- (3) În plus, se ține seama de cunoștințele și de experiența specifice sectorului în ceea ce privește aspectele relevante prevăzute în anexă.

Articolul 25

Cerințe de competență impuse evaluatorilor independenți

- (1) Examinatorul independent îndeplinește cerințele de competență aplicabile auditorilor din cadrul MRV în transportul maritim, astfel cum sunt menționate la articolul 24.
- (2) Pentru a evalua dacă documentația internă de verificare este completă și dacă au fost colectate suficiente dovezi în cursul activităților de verificare, examinatorul independent are competența necesară pentru:
- (a) a analiza informațiile furnizate și a confirma integralitatea și integritatea acestora;
 - (b) a reacționa în caz de informații lipsă sau contradictorii;
 - (c) a verifica piste de date cu scopul de a stabili dacă documentația internă de verificare oferă informații suficiente pentru a susține proiectul de concluzii analizat cu ocazia examinării interne.

Articolul 26

Recurgerea la experți tehnici

- (1) În cazul în care sunt necesare cunoștințe detaliate și o experiență specifică pe parcursul activităților de verificare sau al procesului de examinare, auditorul din cadrul MRV în transportul maritim sau examinatorul independent poate recurge la experți tehnici, care operează sub îndrumarea și răspunderea deplină a auditorului sau, respectiv, a examinătorului.
- (2) Pe lângă cunoștințele în domeniu, experții tehnici au un nivel suficient de înțelegere a aspectelor menționate la articolul 24.

Articolul 27

Proceduri aferente activităților de verificare

- (1) Verificatorii stabilesc, consemnează, pun în aplicare și mențin una sau mai multe proceduri și procese pentru activitățile de verificare descrise la articolele 5-21.
- (2) Verificatorul stabilește și pune în aplicare aceste proceduri și procese în conformitate cu standardul armonizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 privind cerințele impuse organismelor care furnizează validări și verificări ale gazelor cu efect de seră, în vederea acreditării sau a altor forme de recunoaștere.

(3) Verificatorii proiectează, consennează, pun în aplicare și mențin un sistem de control al calității pentru a asigura dezvoltarea, punerea în aplicare, îmbunătățirea și revizuirea coerentă a procedurilor și a proceselor în conformitate cu standardul armonizat menționat la alineatul (2).

(4) În plus, verificatorii instituie următoarele proceduri, procese și dispoziții în conformitate cu standardul armonizat menționat la alineatul (2):

- (a) un proces și o politică de comunicare cu societatea;
- (b) măsuri corespunzătoare menite să garanteze confidențialitatea informațiilor obținute;
- (c) un proces de tratare a căilor de atac formulate de societăți;
- (d) un proces de tratare a plângerilor (inclusiv un calendar orientativ) formulate de societăți;
- (e) un proces pentru emiterea unui raport de verificare revizuit în cazul identificării unei erori în raportul de verificare sau în raportul privind emisiile după ce verificatorul a transmis societății raportul de verificare.

Articolul 28

Documentația internă de verificare

(1) Verificatorul pregătește și întocmește documentația internă de verificare cuprinzând cel puțin:

- (a) rezultatele activităților de verificare efectuate;
- (b) planul de verificare și evaluarea riscurilor;
- (c) informații suficiente în sprijinul evaluării planului de monitorizare și a proiectului de raport de verificare, inclusiv justificarea deciziilor luate cu privire la caracterul relevant sau nu al inexactităților identificate.

(2) Documentația internă de verificare se redactează astfel încât examinatorul independent menționat la articolele 8 și 21 și organismul național de acreditare să poată evalua dacă verificarea a fost efectuată în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 29

Evidențe și comunicare

(1) Verificatorii păstrează evidențe pentru a demonstra respectarea prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește competența și imparțialitatea propriului personal.

(2) Verificatorii garantează confidențialitatea informațiilor obținute pe parcursul verificării, în conformitate cu standardul armonizat menționat la articolul 27.

Articolul 30

Imparțialitate și independență

(1) Verificatorii se organizează astfel încât să își păstreze obiectivitatea, independența și imparțialitatea. În scopul prezentului regulament, se aplică cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 27.

(2) Verificatorii nu desfășoară activități de verificare pentru o societate care prezintă un risc inacceptabil la adresa imparțialității lor sau în legătură cu care se află într-o situație de conflict de interese.

(3) Se consideră că a apărut un risc inacceptabil la adresa imparțialității sau un conflict de interese, printre altele, atunci când un verificator sau orice parte din cadrul aceiași entități juridice sau personalul și persoanele contractate care sunt implicate în procesul de verificare oferă:

- (a) servicii de consultanță pentru elaborarea unei părți din procesul de monitorizare și de raportare descris în planul de monitorizare, inclusiv elaborarea metodologiei de monitorizare, redactarea raportului privind emisiile și redactarea planului de monitorizare;
- (b) asistență tehnică pentru dezvoltarea sau menținerea sistemului pentru monitorizarea și raportarea emisiilor sau alte informații relevante în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757.

- (4) Verificatorii nu externalizează examinarea independentă și nici emiterea raportului de verificare.
- (5) Atunci când verificatorii externalizează alte activități de verificare, aceștia îndeplinesc cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 27.
- (6) Verificatorii stabilesc, consemnează, pun în aplicare și mențin un proces menit să garanteze, în permanență, imparțialitatea și independența lor, precum și imparțialitatea și independența părților din cadrul aceleiași entități juridice și ale întregului personal. În cazul externalizării, aceleași obligații se aplică persoanelor contractate care sunt implicate în procesul de verificare. Acest proces îndeplinește cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 27.

CAPITOLUL IV

ACREDITAREA VERIFICATORILOR

Articolul 31

Domeniul de aplicare al acreditării

Domeniul de aplicare al acreditării verificatorilor vizează evaluarea planurilor de monitorizare și verificarea rapoartelor privind emisiile.

Articolul 32

Obiectivele procesului de acreditare

Pe parcursul procesului de acreditare și al supravegherii anuale a verificatorilor acreditați, în conformitate cu articolele 36-41, organismele naționale de acreditare evaluează dacă verificatorul și personalul acestuia care efectuează activități de verificare:

- (a) au competențele necesare pentru a evalua planurile de monitorizare și a verifica rapoartele privind emisiile în conformitate cu prezentul regulament;
- (b) evaluează efectiv planurile de monitorizare și verifică rapoartele privind emisiile în conformitate cu prezentul regulament;
- (c) respectă cerințele impuse verificatorilor, menționate la articolele 22-30, inclusiv pe cele privind imparțialitatea și independența.

Articolul 33

Cerințe minime în materie de acreditare

În ceea ce privește cerințele minime în materie de acreditare și cerințele impuse organismelor de acreditare, se aplică standardul armonizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 referitor la cerințele generale aplicabile organismelor de acreditare care acreditează organisme de evaluare a conformității.

Articolul 34

Criterii aplicabile cererilor de acreditare adresate organismelor naționale de acreditare

- (1) Entitățile juridice stabilite într-un stat membru solicită acreditarea în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.
- (2) În cazul în care entitatea care solicită acreditarea nu este stabilită într-un stat membru, aceasta poate să își adreseze cererea organismului național de acreditare al oricărui stat membru care furnizează acreditarea în sensul articolului 16 din Regulamentul (UE) 2015/757.

Articolul 35

Cereri de acreditare

- (1) Cererile de acreditare conțin informațiile solicitate pe baza standardului armonizat menționat la articolul 33.

- (2) În plus, înainte de începerea evaluării menționate la articolul 36, solicitantii pun la dispoziția organismului național de acreditare, la cererea acestuia, informații privind:
- (a) procedurile și procesele menționate la articolul 27 alineatul (1) și sistemul de control al calității menționat la articolul 27 alineatul (3);
 - (b) criteriile de competență menționate la articolul 22 alineatul (2) literele (a) și (b), rezultatele procesului continuu de garantare a competențelor menționat la articolul respectiv, precum și alte documente relevante privind competența tuturor membrilor personalului implicați în activități de verificare, astfel cum se menționează la articolele 24 și 25;
 - (c) procesul menit să garanteze, în permanență, imparțialitatea și independența, astfel cum se menționează la articolul 30 alineatul (6);
 - (d) experții tehnici și principalii responsabili cu evaluarea planurilor de monitorizare și cu verificarea rapoartelor privind emisiile;
 - (e) procedurile și procesele menite să asigure o verificare corespunzătoare, inclusiv cele referitoare la documentația internă de verificare menționată la articolul 28;
 - (f) evidențele relevante, astfel cum sunt menționate la articolul 29;
 - (g) alte aspecte pe care organismul național de acreditare le consideră pertinente.

Articolul 36

Evaluare

- (1) În scopul evaluării menționate la articolul 32, echipa de evaluare trebuie, cel puțin:
- (a) să examineze toate documentele și evidențele relevante furnizate de către solicitant în temeiul articolului 35;
 - (b) să efectueze o vizită la fața locului pentru a examina un eșantion reprezentativ din documentația internă de verificare și pentru a evalua punerea în aplicare a sistemului de control al calității aplicat de solicitant, precum și procedurile și procesele pentru activitățile de verificare menționate la articolul 27;
 - (c) să aprecieze performanțele și competențele unui număr reprezentativ de membri ai personalului solicitantului care participă la evaluarea planurilor de monitorizare și la verificarea rapoartelor privind emisiile, pentru a se asigura că aceștia acționează în conformitate cu prezentul regulament.
- (2) Echipa de evaluare desfășoară activitățile prevăzute la alineatul (1), în conformitate cu cerințele stabilite de standardul armonizat, astfel cum este menționat la articolul 33.
- (3) Echipa de evaluare îi comunică solicitantului constatările sale și eventualele neregularități identificate și solicită un răspuns, în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat, astfel cum este menționat la articolul 33.
- (4) Solicitantul ia acțiunile corective necesare pentru a remedia neregularitățile raportate în temeiul alineatului (3) și indică în răspunsul său acțiunile pe care le-a întreprins sau pe care plănuiește să le întreprindă în termenul stabilit de organismul național de acreditare pentru a remedia neregularitățile identificate.
- (5) Organismul național de acreditare examinează răspunsul dat de solicitant în temeiul alineatului (4).
- (6) În cazul în care organismul național de acreditare consideră că răspunsul solicitantului sau acțiunile întreprinse sunt insuficiente sau ineficace, acesta îi cere solicitantului să furnizeze informații suplimentare sau să ia măsuri ulterioare.
- (7) Organismul național de acreditare poate, de asemenea, să solicite dovezi care să ateste că acțiunile corective au fost puse efectiv în aplicare sau poate să efectueze o evaluare ulterioară în acest sens.

Articolul 37

Decizia privind acreditarea și certificatul de acreditare

- (1) În momentul elaborării și al luării deciziei de acordare, extindere sau reînnoire a acreditării unui solicitant, organismul național de acreditare ia în considerare cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 33.

- (2) Organismul național de acreditare care a hotărât să acorde sau să reînnoiască acreditarea unui solicitant eliberează un certificat de acreditare în acest sens.
- (3) Certificatul de acreditare conține cel puțin informațiile solicitate pe baza standardului armonizat menționat la articolul 33.
- (4) Certificatul de acreditare este valabil timp de cinci ani de la data emiterii sale.

Articolul 38

Supravegherea anuală

- (1) Organismul național de acreditare efectuează o supraveghere anuală a fiecărui verficator căruia i-a eliberat un certificat de acreditare. Această supraveghere cuprinde, cel puțin:
 - (a) o vizită la fața locului, astfel cum se menționează la articolul 36 alineatul (1) litera (b);
 - (b) aprecierea performanțelor și a competențelor unui număr reprezentativ de membri ai personalului verficatorului în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (c).
- (2) Organismul național de acreditare efectuează prima supraveghere a unui verficator în conformitate cu alineatul (1) în termen de 12 luni de la data de eliberare a certificatului de acreditare.
- (3) Programul de supraveghere permite organismului național de acreditare să evalueze eșantioane reprezentative ale activităților verficatorului care intră în domeniul de aplicare al certificatului de acreditare și ale activităților personalului care participă la verificare, în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 33.
- (4) Pe baza rezultatelor supravegherii, organismul național de acreditare decide dacă să confirme sau nu menținerea acreditării.
- (5) Atunci când un verficator efectuează o verificare într-un alt stat membru, organismul național de acreditare care l-a acreditat poate solicita organismului național de acreditare din celălalt stat membru să desfășoare activități de supraveghere în numele său și sub răspunderea sa.

Articolul 39

Reevaluarea

- (1) Înainte de expirarea certificatului de acreditare pe care l-a emis, organismul național de acreditare reevaluează verficatorul în cauză pentru a stabili dacă valabilitatea certificatului poate fi prelungită.
- (2) Programul de reevaluare permite organismului național de acreditare să evalueze un eșantion reprezentativ al activităților verficatorului care fac obiectul certificatului.

La planificarea și efectuarea reevaluării, organismul național de acreditare îndeplinește cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 33.

Articolul 40

Evaluarea extraordinară

- (1) Organismul național de acreditare poate efectua, în orice moment, o evaluare extraordinară a verficatorului pentru a se asigura că acesta continuă să îndeplinească cerințele prezentului regulament.
- (2) Pentru a-i permite organismului național de acreditare să evalueze necesitatea unei evaluări extraordinare, verficatorul informează de îndată organismul respectiv în legătură cu orice modificări semnificative ale statutului sau ale modului său de funcționare care pot să aibă un impact asupra acreditării sale.

Astfel de modificări semnificative cuprind modificările menționate în standardul armonizat menționat la articolul 33.

*Articolul 41***Măsuri administrative**

- (1) Organismul național de acreditare poate suspenda sau retrage acreditarea unui verficator în cazul în care verficatorul respectiv nu îndeplinește cerințele prezentului regulament.
- (2) Organismul național de acreditare suspendă sau retrage acreditarea unui verficator, la solicitarea acestuia.
- (3) Organismul național de acreditare stabilește, consemnează, pune în aplicare și menține o procedură pentru suspendarea și retragerea acreditării în conformitate cu standardul armonizat menționat la articolul 33.
- (4) Organismul național de acreditare suspendă acreditarea unui verficator în cazul în care acesta:
 - (a) nu a respectat cerințele privind competențele în temeiul articolului 22, procedurile aplicabile activităților de verificare în temeiul articolului 27, documentația internă de verificare în temeiul articolului 28 sau imparțialitatea și independența în temeiul articolului 30;
 - (b) a încălcat orice alți termeni și condiții specifice stabilite de către organismul național de acreditare.
- (5) Organismul național de acreditare retrage acreditarea unui verficator atunci când:
 - (a) verficatorul nu a reușit să remedieze motivul care a stat la baza unei decizii de suspendare a certificatului de acreditare;
 - (b) conducerea superioară a verficatorului a fost găsită vinovată de fraudă;
 - (c) verficatorul a furnizat în mod intenționat informații false.
- (6) Deciziile unui organism național de acreditare de a suspenda sau de a retrage o acreditare în conformitate cu alineatele (1), (4) și (5) fac obiectul unei căi de atac în conformitate cu procedurile stabilite de statele membre în temeiul articolului 5 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.
- (7) Deciziile unui organism național de acreditare de a suspenda sau de a retrage acreditarea intră în vigoare în momentul în care sunt notificate verficatorului. Înainte de adoptarea respectivelor decizii, organismul național de acreditare ia în considerare impactul asupra activităților desfășurate, în funcție de natura neregularității.
- (8) Organismul național de acreditare ridică suspendarea unui certificat de acreditare în cazul în care a primit informații satisfăcătoare care i-au permis să conchidă că verficatorul îndeplinește cerințele prezentului regulament.

CAPITOLUL V

CERINȚE IMPUSE ORGANISMELOR NAȚIONALE DE ACREDITARE*Articolul 42***Organisme naționale de acreditare**

- (1) Sarcinile legate de acreditare în temeiul prezentului regulament sunt îndeplinite de către organisme naționale de acreditare desemnate în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.
- (2) În scopul prezentului regulament, organismul național de acreditare își exercită funcțiile în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 33.

*Articolul 43***Echipa de evaluare**

- (1) Organismul național de acreditare desemnează o echipă de evaluare pentru fiecare evaluare realizată în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 33.

(2) Din echipa de evaluare fac parte un evaluator principal, care este responsabil de efectuarea unei evaluări în conformitate cu prezentul regulament, și, după caz, un număr corespunzător de evaluatori sau de experți tehnici care au cunoștințe și experiență în domeniul specific de acreditare.

(3) Echipa de evaluare cuprinde cel puțin o persoană cu următoarele competențe:

- (a) cunoașterea Regulamentului (UE) 2015/757, a prezentului regulament și a altor acte legislative relevante care sunt menționate la articolul 24 alineatul (2) litera (a);
- (b) cunoașterea caracteristicilor diferitelor tipuri de nave, precum și a monitorizării și raportării emisiilor de CO₂, a consumului de combustibil și a altor informații relevante în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757.

Articolul 44

Cerințe de competență impuse evaluatorilor

(1) Evaluatorii au competența de a desfășura activitățile prevăzute la articolele 36-41. În acest scop, evaluatorul:

- (a) îndeplinește cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 33;
- (b) are cunoștințe în domeniul auditării datelor și a informațiilor, astfel cum se prevede la articolul 24 alineatul (2) litera (b), obținute în cadrul unei formări profesionale sau prin intermediul unei persoane care deține cunoștințe și experiență în acest domeniu.

(2) Pe lângă cerințele în materie de competență menționate la alineatul (1), evaluatorii principali demonstrează că sunt capabili să conducă o echipă de evaluare.

(3) Pe lângă cerințele în materie de competență menționate la alineatul (1), examinatorii interni și persoanele care iau decizii privind acordarea, extinderea sau reînnoirea unei acreditări au suficiente cunoștințe și experiență pentru a evalua acreditarea.

Articolul 45

Experții tehnici

(1) Organismul național de acreditare poate să includă în echipa de evaluare experți tehnici care să dispună de cunoștințe detaliate și de competența specifică necesare într-un anumit domeniu pentru a sprijini evaluatorul principal sau evaluatorul.

(2) Experții tehnici execută sarcinile specifice care le sunt atribuite, sub îndrumarea și responsabilitatea deplină a evaluatorului principal al respectivei echipe de evaluare.

Articolul 46

Bazele de date ale verficatorilor acreditați

(1) Organismele naționale de acreditare înființează și gestionează o bază de date care este pusă la dispoziția publicului și conține cel puțin următoarele informații:

- (a) numele, numărul de acreditare și adresa fiecărui verficator acreditat de organismul național de acreditare în cauză;
- (b) statele membre în care verficatorul efectuează verificarea, dacă este cazul;
- (c) data la care a fost acordată acreditarea și data de expirare a acesteia;
- (d) informații privind măsurile administrative care au fost impuse verficatorului.

- (2) Orice modificare a statutului verficatorilor este comunicată Comisiei prin intermediul unui formular standardizat corespunzător.
- (3) Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 facilitează și armonizează accesul la bazele de date naționale.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 47

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 22 septembrie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Cunoștințe și experiență specifice sectorului maritim

În sensul articolului 24 alineatul (3), se iau în considerare cunoștințele și experiența în următoarele domenii:

- cunoașterea regulamentelor relevante ale Convenției MARPOL și ale Convenției SOLAS, și anume cele privind eficiența energetică a navelor ⁽¹⁾, Codul tehnic privind NOx ⁽²⁾, Regulamentul privind oxizii de sulf ⁽³⁾, Regulamentul privind calitatea păcurii ⁽⁴⁾, Codul din 2008 privind stabilitatea intactă și orientările relevante (cum ar fi orientările privind elaborarea planului de gestionare a eficienței energetice a navelor – SEEMP);
- posibile relații de sinergie între monitorizarea și raportarea efectuate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757 și cu sistemele existente de gestionare specifice sectorului maritim (de exemplu, codul ISM) și alte orientări specifice aplicabile (cum ar fi orientările privind elaborarea SEEMP);
- sursele de emisii de la bordul navei;
- înregistrarea călătoriilor și a procedurilor cu scopul de a asigura integralitatea și exactitatea listei călătoriilor (astfel cum a fost prezentată de societate);
- sursele externe fiabile (inclusiv datele rezultate din monitorizarea navelor) care ar putea servi la verificarea încrucișată a informațiilor cu datele provenite de la nave;
- metodele de calcul al consumului de combustibil, astfel cum se aplică în practică de către nave;
- aplicarea unor praguri de incertitudine în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757 și cu orientările relevante;
- aplicarea de factori de emisie pentru toți combustibilii utilizați la bordul navei, inclusiv GNL, combustibilii hibridi și biocombustibilii;
- manipularea și curățarea combustibilului, sistemele de rezervoare;
- întreținerea navei/controlul calității echipamentelor de măsurare;
- documentele privind operațiunea de buncheraj, inclusiv notele de livrare a combustibilului;
- jurnalele de operațiuni, sinteza datelor privind călătoriile și operațiunile portuare, jurnalele de bord;
- documentele comerciale, de exemplu acordurile de navlosire, conosamentele;
- cerințele legale în vigoare;
- funcționarea sistemelor de buncheraj ale navei;
- stabilirea densității combustibilului de către nave, în practică;
- procesele și activitățile legate de fluxurile de date și desfășurate pentru calcularea încărcăturii transportate (în volum sau greutate), astfel cum au fost aplicate tipurilor de nave și activităților în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757;
- conceptul de *deadweight* transportat, aplicabil diverselor tipuri de nave și activități în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757, în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1928;
- procesele legate de fluxurile de date și desfășurate pentru calcularea distanței parcurse și a timpului petrecut pe mare în călătorii, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757;
- mașinile și sistemele tehnice utilizate la bordul navei pentru determinarea consumului de combustibil, a transportului efectuat și a altor informații relevante.

⁽¹⁾ Regulamentul 22, anexa VI la Convenția MARPOL.

⁽²⁾ Codul tehnic revizuit privind controlul emisiilor de oxizi de azot provenite de la motoare diesel navale, [Rezoluția MEPC.176(58), astfel cum a fost modificată prin Rezoluția MEPC.177(58)].

⁽³⁾ Regulamentul 14, anexa VI la Convenția MARPOL.

⁽⁴⁾ Regulamentul 18, anexa VI la Convenția MARPOL.